Numer 522.

DZIENNIK URZĘDOWY

Województwa Mazowieckiego.

w Warszawie dnia 27. Lutego 1826. Roku.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare

Nro 12,174. — Wydział Woyskowy.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W ścisłém zastosowaniu się do Art: 2. Instrukcyi Kommissyów Rządowych Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny o spisie Woyskowym na rok bieżący wydanéy, pod dniem 15. b. m. a w dniu 18. Kommissyą Woiewódzką doszłéy; podaie do powszechnéy wiadomości Rozdział III. Tytuł II. o wyłączeniach od zaciągu w osnowie:

ROZDZIAŁ III.

O wyłączeniach od Zaciągu.

Art: 38. Delagacye nie wyrokuią względem wyłączenia od zaciągu stawionych im spisowych, umieszczą tylko uwagi swoie w rubryce adnotacyi względem tych, którym prawne wyłączenie, wedle poniżéy wymienionych przepisów, służyć może, bądź to stosownie do Akt w Urzędzie Woytów Gmin lub Burmistrzów znayduiących się, bądź też wedle ustnéy deklaracyi stawaiących spisowych.

Art: 39. Delegacye odbiorą dowody wyłączeń od tych, którzy posiadać ie będą w czasie odbywanéy przez nie rewizyi w gminach, i sporządziwszy dokładną onych

specyfikacyą, niemniéy podpisem swoim opatrzywszy, zostawią ią Wóytom lub Burmistrzom, którym takowa służyć będzie za dowód zakwitowania z odebrania tychże dowodów.

Art: 40. Co do ludzi w podobnéy kategoryi znayduiących się, którzyby w ówczas nie mieli ieszcze wygotowanych dowodów wyłączenia, z tych każdego Delegacya Zaciągowa iest obowiązaną ostrzedz: iż stosownie do Art: 4. powinni pospieszyć z opatrzeniem się w takowe, aby naydaléy w przeciągu 6 tygodni od daty rewizyi spisu w Gminie, Kommissyę Woiewódzką doszły. — Zwróci prócz tego Delegacya Zaciągowa uwagę Burmistrzów i Wóytów Gmin, iż włożony na nią obowiązek ostrzegania spisowych o potrzebie złożenia dowodów wyłączeń, na termin oznaczony, nie uwalnia ich od odpowiedzialności zagrożonéy Art: 4. gdyby się okazało, że z ich winy zwłoka w téy mierze nastąpiła.

Art: 41. Gdy doświadczenie przekonało, iż wiele osób przez niewiadomość urządzeń, nie korzysta z służyć im mogącego dobrodzieystwa wyłączenia, i dopiero gdy umieszczeni zostaną w woysku, familie lub Władze mieyscowe reklamuią o ich uwolnienie od służby; przeto Kommissye Rządowe dla zapobieżenia wszelkimi w mocy ich będącymi środkami podobnym wypadkom, polecaią Delegacyom Zaciągowym: iżby, nieograniczaiąc się na przyimowaniu czynionych im dobrowolnie w téy mierze deklaracyów, badali z skrupulatnością wszystkich stawaiących przed niemi spisowych, nawet tych którzyby względem służyć im mogącego wyłączenia, żadnego sami oświadczenia nie uczynili.

Art: 42. Gdyby w skutek tego badania okazało się: iż który z nich stosownie do prawa, powinien bydź wolny od zaciągu, Delegacya Zaciągowa oświecić go o tém iest w obowiązku i razem ostrzedz, o złożyć się powinnych przez niego, stosownie do poniższych Artykułów, dowodach; zwracaiąc uwagę Burmistrza lub Wóyta, iż to iego baczności uszło, i żądaiąc iżby z swéy strony dopełnił to, co mu iest Art: 4. poleconém. Stosowną uwagę o takowéy przestrodze, obok każdego takiego spisowego, Delegacya w Wykazie lit: *C*, położy.

Art: 43. Dla uniknienia wszelkich mylnych tłómaczeń o wyłączeniach, wskazują się Delegacyom Zaciągowym następuiące w działaniu prawidła, oparte na Postanowieniach Królewskich tudzież Xięcia Namiestnika Królewskiego.

Art: 44. Wyłączenie od zaciągu udzielone iedynakom Art: 2. lit: *a*, Postanowie-

niem Królewskim z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816 r. nadane im było iedynie w zamiarze zapewnienia rodzicom na starość pomocy i wyręczenia w gospodarstwie.

Art: 45. Wynika więc ztąd, że iedynak dopóki oyciec lub matka żyią, powinien bydź wolny od spisu woyskowego. Po śmierci zaś rodziców, ieżeli nieodziedziczy żadnego gospodarstwa rolnego, rękodzielni lub handlu, lub nienabędzie iakichkolwiek praw kwalifikuiących go do wyłączenia, iako należący do spisu woyskowego uważany bydź powinien.

Art: 46. Jeżeli znayduie się dwóch synów z podwóynego małżeństwa, to iest: oba z iedney matki, a każdy z innego oyca, natenczas syn z pierwszego małżeństwa spłodzony, nie może bydź uważany za iedynaka, z powodu, że matka iego ma drugiego syna z powtórnego małżeństwa, i należeć będzie do zaciągu, ieżeli nieodziedziczy po oycu gospodarstwa rolnego, rękodzielni lub handlu, albo też przed zeyściem iego nie ożeni się.

Art: 47. Co się zaś tycze syna z powtórnego małżeństwa, ten, będąc względem oyca swego iedynakiem, mieć będzie z takowego tytułu prawo do wyłączenia aż do czasu, póki syn drugi z tegoż małżeństwa spłodzonym nie zostanie.

Art: 48. Toż samo ma się zupełnie rozumieć o dwóch synach z iednego oyca, a każdy z inney matki spłodzonych.

Art: 49. Na przypadek, gdyby weszli w związki małżeńskie wdowiec z wdową, maiący iedno z nich lub oboie z pierwszego małżeństwa po iednym synie; ci synowie maią bydź uważani za iedynaków. — Jedynactwo to iednak upada, gdyby z powtórnego małżeństwa urodził się trzeci syn lub więcey dzieci; chyba gdyby odziedziczyli rękodzielnię lub handel, albo gdyby synowie z drugiego małżeństwa pomarli. — W tym bowiem ostatnim przypadku, synowie z pierwszego małżeństwa wracaią do prawa iedynactwa.

Art: 50. Co się tycze iedynaków z nieprawego łoża, których matki żyią, ci, ieżeli przez matkę lub oyca za dzieci prawe i Sukcessorów prawnie uznani zostaną, i znayduią się w którym z przypadków w ninieyszey Instrukcyi wyszczególnionych, za wolnych od obowiązku służenia w Woysku uważani bydź powinni.

Art: 51. Gdy stosownie do Artyk: 44. wyłączenie iedynaków nastąpiło iedynie w celu zapewnienia rodzicom pomocy i wyręczenia, i gdy zamiar ten nie byłby dopiętym skoroby iedynak zaniedbywał rodziców, lub oddalony od nich będąc, bawił się włóczęgostwem; przeto ieżeli się zdarzy, iż rodzice dla powyższych pobudek, nieży-

czyliby sobie mieć syna iedynaka uwolnionego od zaciągu, tenże utraca prawo wyłączenia.

Art: 52. Dowód iedynactwa stanowić ma: wywód słówny w Urzędzie Wóyta lub Burmistrza sporządzony, a przekonywaiący, iż iest istotnie iedynakiem; że znayduie się w przypadkach Art: 45. 46. 47. 48. 49 i 50. wymienionych, a nadaiących mu prawo do wyłączenia, i ieżeli rodzice iego żyią, i życzą sobie mieć go wyłączonym od zaciągu. — Za rzetelność i dokładność tego dowodu, Burmistrz lub Wóyt Gminy iest odpowiedzialny.

Art: 53. Wyłączenie udzielone Art: 2. lit: *b*, Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816. roku, dla iednego syna w każdéy familii wybranego przez rodziców lub opiekunów, nastąpiło z tego samego powodu co i dla iedynaków, to iest: dla zapewnienia rodzicom na starość pomocy i wyręczenia w gospodarstwie, niemniéy dla zabezpieczenia małoletnim braciom i siostrom opieki, w osobie iednego z braci, na przypadek śmierci rodziców; nakoniec, dla zarządzenia pozostałém po nich gospodarstwem, w celu zapobieżenia upadkowi onegoż.

Art: 54. Wypada więc ztąd: iż w familii gdzie są synowie wyszli z wieku spisowego lub niedoszli lat 20. lecz zdolni do trudnienia się gospodarstwem, albo też maiący prawo wyłączenia, z iakiegokolwiek bądź powodu; tam wolność wyboru nadana rodzicom lub opiekunom, upada.

Art: 55. Wiek, w którym nie doszli lat spisowych, uważanymi bydź maią za zdolnych do trudnienia się gospodarstwem, liczy się od lat 17 skończonych.

Art: 56. Zastrzega się iednak, iż gdyby synowie niebędący ieszcze w wieku spisowym a maiący lat 17 lub więcéy, nie mogli bydź wyręczeniem rodziców dla braku sił fizycznych, lub obłąkania umysłu, dla kończenia Nauk w Szkołach publicznych, lub uczenia się rzemiosła, w celu zapewnienia sobie na przyszłość stanu iakowego; natenczas wolno iest rodzicom lub opiekunom wybrać do wyłączenia syna w wieku spisowym będącego, skoro dla słabości ich lub nadwątlonego zdrowia; rzeczony syn iest im koniecznie potrzebny, do prowadzenia gospodarstwa lub pracowania na ich utrzymanie.

Art: 57. Wybór rodziców lub opiekunów przestaie nadawać prawo do wyłączenia, ieżeli ieden z synów kwalifikuiących się do służby, w przeciągu czasu nim na zaciąg powołany zostanie, nabędzie iakowego tytułu wyłączenia; wyiąwszy atoli kalectwa lub niesposobności do zatrudnień; ten ostatni przypadek powinien bydź stosownie

do Art: 1. Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{17}{29}$. Lipca 1819 roku, poddany pod decyzyą Kommissyów Rządowych Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny.

Art: 58. Po śmierci rodziców wybrany syn do wyłączenia, wraca w obowiązek należenia do spisu, chyba żeby prawnie powołany był na opiekuna małoletnich braci i siostr, doszedł 30 lat wieku, lub innym tytułem wyłączony został, albo też gdyby dla zarządzenia pozostałém po rodzicach gospodarstwem był potrzebny. Na ten ostatni przypadek, chociażby wybór przez rodziców nie był przed ich śmiercią uskuteczniony, opiekuni maią prawo dla zapobieżenia upadkowi gospodarstwa, wybrać iednego syna, trzymaiąc się ściśle prawideł, podług których rodzicom iest wybór dozwolony.

Art: 59. Co się tycze synów, którzy przed Postanowieniem Królewskiém z dnia $\frac{17}{29}$ Lipca 1819 r, wybrani zostali przez rodziców lub opiekunów do wyłączenia od zaciągu, na mocy służącéy im w ówczas nieograniczoney w tey mierze wolności, i w tém zaufaniu prawa pożenili się, ci od zaciągu wolni bydź powinni, stosownie do decyzyi Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 30 Listopada 1819 roku, chociażby bracia ich mieli nawet wyłączenie.

Art: 60. Gdyby się zdarzyło, iż rodzice, maiący posiadłość w Królestwie i za granicą, chcieli wyłączyć syna w wieku spisowym będącego, wtenczas kiedy maią więcéy synów za granicą zamieszkałych, a w przypadku Artykułem 54. przewidzianym znayduiących się, wyłączenie takowe mieysca mieć nie może, z powodu: że synowie, w dobrach za granicą położonych mieszkaiący, nie mogą bydź powołani na zaciąg, i że rodzice mogą sobie wybrać iednego z nich do pomocy i wyręczenia.

Art: 61. Dowód wyboru stanowić ma Akt przez rodziców lub opiekunów również w Urzędzie Wóyta Gminy lub Burmistrza sporządzony, a wymieniaiący, iako wybrany nie ma żadnego z braci kwalifikuiącego się do wyłączenia.

Art: 62. Na przypadek, gdyby był ieden lub kilku synów w wieku od 17 do 20. roku życia, nie mogących bydź wyręczeniem rodzicom potrzebuiącym takowego, dla podeszłych lat lub słabości zdrowia, należy to w Akcie wyrazić z wymienieniem nazwiska i imienia każdego z synów, powodów dla których nie mogą bydź pomocnymi rodzicom, niemniey przyczyny dla iakiéy ciż rodzice nie potrafią się obeyśdź bez pomocy dzieci.

Art: 63. Wyłączenie Art: 2. lit. *c*, rzeczonego wyżéy Postanowienia, udzielone bratu maiącemu opiekę nad małoletniemi braćmi i siostrami, których rodzice nie żyią, trwa aż do czasu ukończenia opieki.

Art: 64. Jeżeli w familii iakiey znayduią się bracia, maiący wyłączenie od zaciągu, posiadaiący razem wszelkie własności do sprawowania opieki, natenczas żaden z braci w wieku spisowym będących, nie powinien bydź wybrany na opiekuna.

Art. 65. Dowód opieki brata nad małoletniemi braćmi i siostrami, stanowić ma:

a, Sepultura lub inne iakowe Urzędowe świadectwo śmierci rodziców.

b, Swiadectwo życia małoletnich.

c, Metryka wykazuiąca ich wiek.

d, Wywód słowny w Urzędzie Wóyta gminy lub Burmistrza sporządzony, a przekonywaiący o powierzeniu bratu prawnie opieki nad małoletniemi, tudzież o trwaniu oney ciągle, niemniey, że tenże nie ma żadnego brata posiadaiącego wyłączenie od zaciągu.

e, Gdyby zaś miał iednego lub kilku braci posiadaiących wyłączenie, lecz niezdatnych do sprawowania opieki, okoliczność ta również w Wywodzie słownym wyrażoną bydź powinna, z szczegółowém wyłuszczeniem rodzaiu niezdatności, i dołączeniem potrzebnych na to dowodów.

Kommissya Woiewódzka obowiązana iest, Wywód pod lit. *e,* wymieniony wraz z dowodami, pod ostateczne Kommissyów Rządowych Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny, przedstawić rozstrzygnienie.

Art: 66. Przez nadanie Artykułem 2. lit: *d,* Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$ Października 1816 r. wyłączenia wdowcom maiącym dzieci, prawo chciało zapewnić troskliwy dozor nad dziećmi.

Art: 67. Wypływa więc z tego, iż wdowcy maiący dzieci, chociażby w powtórne weszli związki, pozostaią przy prawie wyłączenia, dopóki dzieci z pierwszego małżeństwa żyć będą.

Art: 68. Wdowcy iednak którym przed doyściem lat 30. dzieci pomarły, należą do spisu chociażby z powtórnego małżeństwa mieli dzieci, którychby matka żyła.

Art: 69. Wyłączenie o którym iest mowa w art: 66 i 67. ma bydź udowodnione:

a, Aktem zeyścia żony wdowca.

b, Swiadectwem życia dzieci iego, przez Władze tego mieysca gdzie one są zamieszkałe wydaném.

Art: 70. Udzielone Art: 2. litt: *e,* wyłączenie cudzoziemcom i ich synom urodzonym za granicą przed ich przybyciem do kraiu, służy im na zawsze wszystkim bez wyiątku, nawet tym, którzy będąc rodem z części Xięztwa Warszawskiego, do Austryi,

Pruss i wolnego Miasta Krakowa odpadłych, w iakimkolwiek bądź czasie w Królestwie Polskiém osiedli.

Art: 71. Spisowi których rodzice mieszkaią w tuteyszym kraiu, a których matki udawszy się za granicę dla iakichkolwiek bądź powodów zrodziły ich tamże, nie są wyłączeni od zaciągu; albowiem urodzenie ich za granicą, w czasie gdy rodzice byli obywatelami osiadłemi w Królestwie, używaiącemi wszelkich prerogatyw i uległemi wszelkim obowiązkom obywatelskim, nie może wyłączać od zaciągu dzieci ich za granicą wprawdzie zrodzonych, lecz również przypuszczonych do używania tychże prerogatyw i obowiązanych ulegać wszelkim powinnościom.

Art: 72. Rozumie się samo przez się: iż synowie zrodzeni za granicą w czasie gdy ich rodzice tamże osiadłemi byli, i późniéy dopiero przenieśli się do tuteyszego kraiu, ci będąc uznani wedle Art: 70. Instrukcyi za cudzoziemców, ieżeli urodzenie udowodnią sposobem Art: 74. i 75. téyże Instrukcyi wskazanym, powinni bydź wyłączeni od zaciągu.

Art: 73. Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 18 Stycznia 1822 roku wskazuie: iak maią bydź uważani co do wyłączenia od zaciągu właściciele różnorządowi, to iest: iż maią bydź wolni od tego obowiązku ci, którzy do daty ratyfikacyi traktatu Wiedeńskiego mieli zamieszkanie w częściach do Kraiu Pruskiego odpadłych, a późniéy do kraiu tuteyszego przenieśli się.

Art: 74. Dowód na wyłączenie Art: 70. i 72. wymienione, stanowić będzie metryka urodzenia, lub w braku takowéy paszport, ieżeli w nim mieysce urodzenia iest wyrażone, lub też nakoniec inne urzędowe w téy mierze dowody.

Art: 75. Gdyby człowiek z zagranicy nie był w stanie zaopatrzenia się w potrzebne dowody, co iednak rzadko zdarzyć się może; na tenczas Kommissya Woiewódzka po dokładném przekonaniu się o tém, sporządziwszy z niego wywód słowny z wyłuszczeniem wszelkich okoliczności służących na poparcie tego twierdzenia, przedstawi takowy wywód z załączeniem opinii swoiéy, do decyzyi Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny.

Art: 76. Wyłączenie dla Urzędników i Officyalistów cywilnych etatowych udzielone pod litt: g, tegoż artykułu Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816. r. służy im tak długo iak na Urzędzie zostawać będą.

Nie uważaią się iednak za maiących prawo do takowego wyłączenia iak tylko ci, którzy na mocy etatu liczbowego przez Nayjaśnieyszego Pana lub Xięcia Namiestnika

Królewskiego zatwierdzonego, są mianowani, lub których posady chociaż etatem nie obięte, są iednak szczególném Postanowieniem Królewskiém lub Xięcia Namiestnika Królewskiego utworzone.

Art: 77. Zastrzeżenie takowe nie rozciąga się iednakże do Wydziałów Sprawiedliwości i Skarbu; w tych albowiem znayduią się posady, które z przyczyny nieprzewidzianéy potrzeby szczegółowo w etatach liczbowych nie mogą bydź oznaczone.

Art: 78. Z pomiędzy przeto Officyalistów do Wydziałów tych należących, ci iedynie, którzy dla czasowéy potrzeby i do nadzwyczaynéy czynności na dyety są przybrani nie maiąc mianowań, od zaciągu woyskowego uchyleni bydź nie mogą.

Art: 79. Urzędnicy Cywilni Art: 76 objęci, złożyć powinni na dowód swego wyłączenia:

a, Mianowanie na sprawowany przez siebie Urząd.

b, Swiadectwo przyzwoitéy Władzy: iż są mianowani na mocy etatu liczbowego przez NAYJAŚNIEYSZEGO PANA lub Xięcia Namiestnika Królewskiego potwierdzonego, lbo stosownie do szczególnych Postanowień Królewskich lub Xięcia Namiestnika Królewskiego.

c, Swiadectwo téyże Władzy: iż ciągle w urzędowaniu zostaią.

Art: 80. Urzędnicy Art: 77. wskazani, obowiązani są usprawiedliwić wyłączenie swoie dowodami w Artykule powyższym pod litt: *a*, *c*, wymienionemi.

Art: 81. Officyaliści Administracyini tabak w kraiu i konsumpcyi w Warszawie, ci tylko maią bydź wolni od zaciągu, którzy Postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego pod dniem 2. Września, 7. Października i 9. Grudnia 1823. roku otrzymali wyłączenie.

Art: 82. Officyaliści Administracyi tabacznéy w kraiu i Konsumcyi w Warszawie, wzmiankowani w Art: 81, winni złożyć świadectwo zwierzchniéy Władzy swoiéy, iako ciągle w tém urzędowaniu zostaią.

Art: 83. Wóyci Gmin posiadaią uwolnienie od zaciągu wtenczas, gdy są właścicielami dóbr ziemskich, i ieżeli sami obowiązki Urzędu tego sprawuią, tak, iak Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 26. Września 1820 r. przepisuie.

Art: 84. Kommissye Woiewódzkie naylepiéy wiedzieć mogą, którzy z Wóytów Gmin znayduią się w tym przypadku.

Dalszy ciąg w DODA-

DODATEK DO NUMERU 522.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 27. Lutego 1826 Roku.

(Dokończenie Instrukcyi o rewizyi Spisu Woyskowego).

Art: 85. Uwolnieni od służby Woyskowi, niemniéy Urzędnicy Woyskowi, porównani stosownie do Decyzyi Jego Cesarzewiczowskiey Mości Wielkiego Xięcia Naczelnego Wodza z dnia $\frac{20 \text{ Stycznia}}{1 \text{ Lutego}}$ 1824 r. z Stopniami Officerskiemi, posiadaią wyłączenie od zaciągu na zawsze. W teyże saméy kategoryi, znayduią się wykréśleni z Kontroll Officerowie lub Urzędnicy Woyskowi.

Art: 86. Na dowód składać powinni:

a, Woyskowi Polscy, niemniéy Urzędnicy Woyskowi, uwolnienia przez byłe Ministeryum Woyny Xięztwa Warszawskiego, Kommissyę Rządową Woyny lub Sztab Główny wydane, albo też świadectwo Kommissyi Rządowéy Woyny lub Sztabu Głównego, udowadniaiące uwolnienie od służby lub wykréślenie z kontroli.

b, Woyskowi z służby zagraniczney wyszli, uwolnienia wydane im przez Władzę właściwą tego Mocarstwa, w którego woysku służyli.

Art: 87. Ożenieni przed doyściem wieku spisowego i przed ogłoszeniem Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{5}{17}$ Października 1816 r., posiadaią stosownie do Art: 2. lit: *h*, *i*, tegoż Postanowienia, wyłączenie od zaciągu, które im służy na zawsze, chociażby późniéy wdowcami bezdzietnemi zostali.

Art: 88. Na dowód takowego wyłączenia winni są złożyć:

a, Ożenieni przed ogłoszeniem Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{5}{17}$ Października 1816 r. Akt Cywilny małżeństwa lub metrykę ślubu.

b, Ożenieni przed doyściem wieku spisowego, podobnyż dowód i nadto metrykę swego urodzenia.

Art: 89. Wyłączenie zaś pod lit: *k*, *l*, *n*, *o*, *p*. *q*, tymże artykułem rzeczonego Postanowienia wskazane, niemniéy Postanowieniem z dnia 10. Czerwca 1817 r. i Art: 1. i 2., Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{4}{16}$ Lutego 1819 r. wymienione, a uwal-

niaiące Duchownych, Professorów, Doktorów i Uczniów Wydziałów Akademickich, Lekarzy, Przedsiębierców i kaleków, trwać maią dopóki powody dla których udzielone zostały, nieustaną, to iest: Duchowni, Profesorowie, Doktorowie, Lekarze, Ucznie i t. d., przez ciąg trwania lub sposobienia się w naukach; kalecy, niedołężni i niemaiący wzrostu potrzebnego, dopóki przyczyny czyniące ich niezdatnymi do służby, nie ustaną.

Art: 90. Osoby dla powodów lit: *l*, *o*, Art 2. Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{5}{17}$ Października 1816 r. wymienionych, wyłączone, to iest: Professorowie i Lekarze, wiadome bydź powinny Kommissyi Woiewódzkiéy, a zatém taż Kommissya obowiązaną iest przesłać ich listę Delegacyom Zaciągowym tych Obwodów, w których pomienione osoby są zamieszkałe.

Art: 91. Co się tyczy Doktorów i Uczniów Wydziałów Akademicznych: Prawa, Lekarskiego, Teologicznego, Filozoficznego, Nauk i Sztuk pięknych; za dowód ich wyłączenia ma służyć lista imienna, przez Kommissyę Rządową Wyznań Religiynych i Oświecenia publicznego podać się winna.

Art: 92. Dowód wyłączenia Przedsiębierców Fabryk i Rękodzielni, tudzież Artystów, Maystrów i ich Czeladzi, stanowić będą szczególne decyzye Kommissyów Rządowych Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny.

Art: 93. Zwraca się uwagę Urzędu Municypalnego Miasta Warszawy, iż stosownie do Artykułu 3. Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{4}{16}$ Lutego 1819 r., ilość Uczniów Szkoły Leśnéy wyłączonych od zaciągu, liczby 12. przechodzić nie może.

Art: 94. Dowód wyłączenia Uczniów Szkoły Leśnéy, stanowić ma lista imienna obeymuiąca naywięcéy 12, przez właściwą Kommissyę Rządową zatwierdzona, o któréy zakommunikowanie Urząd Municypalny Miasta Warszawy dopomnieć się powinien.

Art: 95. Co do kalectwa spisowych, niedołężności lub braku wzrostu przepisanego, Delegacye Zaciągowe, a następnie Kommissya Superrewizyina naocznie się o tém przekonać powinna.

Art: 96. Gdyby kalectwo tak wielkie było, iżby oném dotknięty, nie był w stanie udać się do punktu zborowego w Powiecie w którym Superrewizya się odbywa, w takim razie zdanie Delegacyi Zaciągowéy ma bydź przyięte za dostateczne. Nie może bydź iednak uważane za wyłączaiące na zawsze, ieżeli poprzednicze naoczne przekonanie się Kommissyi Superrewizyinéy nie nastąpi, że kalectwo iest nieuleczoném.

Art: 97. Nadmienia się tu, iż wydane przez Generała Dyżurnego świadectwa Za-

ciągowym, że przyiętemi nie zosostali z powodu złéy budowy ciała, słabości zdrowia, lub braku wzrostu, niepowinny bydź uważane za wyłączaiące ich na zawsze od służby woyskowéy; albowiem gdyby późniéy przyczyny te ustały, natenczas ludzie ci wchodzą w kategoryą należących do Spisu. Dla tego dopóki nie wyidą z wieku spisowego, lub nie nabędą wyłączenia do Zaciągu na zawsze, przy każdoroczném rewizyi przed Delegacyą Zaciągową i Kommissyą Superrewizyiną stawieni bydź powinni.

Art: 98. Wyłączenie Art 2. lit: *k*, Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$ Października 1816 r. wzmiankowane, a dotyczeć się tylko mogące wstępuiących do stanu Duchownego, dostatecznie iest wyiaśnione Postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 31. Sierpnia 1824 roku.

Art: 99. Za dowód w téy mierze, służyć powinna Kommissyi Woiewódzkiéy lista imienna osób przyiętych do Seminaryów lub Nowicyatów, a przez Xięcia Namiestnika Królewskiego stosownie do Art: 3. tegoż Postanowienia zatwierdzona, o któréy udzielenie Kommissya Woiewódzka obowiązana iest dopomnieć się od Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego.

Art: 100. Pocztylioni, uwolnieni od zaciągu, stosownie do Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 10. Czerwca 1817 r. posiadaią wyłączenie przez ciąg pełnienia téy służby.

Art: 101. Ponieważ lista etatowa pocztylionów powinna bydź Kommissyi Woiewódzkiéy wiadomą, gdyż ta, o ich nazwiskach od właściwych Władz dowiedzieć się może; przeto szczegóły te postawią Kommissyę Woiewódzką w sposobności przekonania się, czyli podaiący się lub podani z tego tytułu do wyłączenia, posiadaią istotnie takowe, stosownie do Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 10. Czerwca 1817 r.; co za dowód w téy mierze służyć będzie.

Art: 102. Żydzi przyimuiący Religię Chrześciańską iakiegokolwiek bądź wyznania, są wyłączeni od zaciągu.

Art: 103. Za dowód w téy mierze służyć powinno świadectwo Proboszcza Parafii, lub innéy właściwéy Władzy Duchownéy, przed którą obrządek Chrztu odbyty został.

Art: 104. Postanowieniem Nayiaśnieyszego Cesarza Jmci i Króla z dnia $\frac{\text{22. Grudnia}}{\text{3. Stycznia}}$ $18\frac{25}{26}$. uwolnieni zostaią od zaciągu na zawsze Bracia Morawczyki (Hernhüter) w Królestwie Polskiém osiąść chcący. — Wspomnieni przeto Bracia Morawczyki, niemaią bydź powołanymi do stawiania się przed Delegacyami Zaciągowemi i Kommissyami

Superrewizyinemi, tak iak to powiedzianém zostało w Art: 26. względem Mennonistów i Starozakonnych.

Art: 105. Dla zapewnienia, aby świadectwa wyłączeń na zawsze przez Kommissye Woiewódzkie wydawane, dochodziły osoby, do których istotnie należą, i dla zapobieżenia tym sposobem wszelkim wyniknąć ztąd mogącym nadużyciom; Kommissye Woiewódzkie świadectwa takowe oddawać będą Delegacyom Zaciągowym, które w czasie odbywaney przez siebie rewizyi po Gminach, wręczać ie maią właścicielom onych, po poprzedniczém przekonaniu się o ich tożsamości. Swiadectwa te zatrzymane bydź maią w Urzędach Wóytów Gmin lub Burmistrzów, a w mieysce onych właścicielom ich, kwity przez pomienione Urzęda wydane.

Art: 106. Na przypadek ieżeli niektórych spisowych posiadaiących wyłączenie na zawsze, Delegacye Zaciągowe nie znaydą w wskazanych im Gminach lub w innych, w których odbywać będą rewizyą, a tém samém, wydanych dla nich świadectw wręczyć im nie będą mogły; w takim razie zwrócą one Kommissyom Woiewódzkim z wymienieniem przyczyn takowego niewręczenia.

Obok ścisłego pilnowania się w wykonaniu przepisów powyższych, w sporządzeniu dowodów, o których Kommissya Woiewódzka zawiadamiaiąc Urzędników Gminnych, równie i o spisie woyskowym, iak zwykle w następnym czasie odbywać się maiącym, poleca im zarazem, a to w wykonaniu Art: 1, Instrukcyi Kommissyów Rządowych:

a, Zebranie wszystkich dowodów wyłączeń których Akta oddzielnie, stosownie do Art: 11. Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 27. Stycznia 1818 roku, utrzymywać są obowiązani.

b, Sprawdzenie przed przybyciem ieszcze Delegacyi Zaciągowéy, ksiąg ludności z dowodami w Aktach Urzędów Gminnych znayduiącemi się, niemniéy z ludnością całéy Gminy, któréy rewizyą naoczną w tém celu Wóyci lub Burmistrze odbydź powinni, prostuiąc natychmiast wszystko, co w skutek takowego sprawdzenia okaże się w księgach ludności wypuszczoném, niedostateczném lub mylném.

c, Przygotowanie tego wszystkiego, co do przyspieszenia i ułatwienia w sposobie naydokładnieyszym, rewizyi posłużyć może.

Tak Wóyci Gmin, iako też Prezydenci i Burmistrze Miast, obowiązani są zawsze przed rozpoczęciem spisu Woyskowego stosownie do Art: 4. Instrukcyi pilnować i

przestrzegać, aby każdy z spisowych maiących prawo do dowodu, miał sobie takowy zapewnionym.

Za tożsamość Osób przed Delegacyą Spisową stawionych, Urzędnicy Gmin naysurowiéy są odpowiedzialni, równie iak za rzetelność deklaracyi iaką co do spisowych nieobecnych składać są obowiązani, przez zamieszczenie własnorącznie w Wykazie Lit: *C*, powodu nieobecności.

Delegacye spisowe w tym roku czynność zwykłą odbywać maiące, obok zatrudnień dawniéy wykonywanych, zapełnią ieszcze świadectwa przyznanych wyłączeń na zawsze z powodu kalectw dla spisowych w Gminach znayduiących się, o których pobycie i tożsamości też Delegacye przed przygotowaniem świadectw przekonywać się będą, a następnie odsyłać ie dla porównania z Wykazami Lit: *C*, i podpisania do Kommissyi Woiewódzkiey.

Ostrzega się Urządników Gminnych, iż świadectwa te za opłatą groszy dziesięciu za Stępel do nich użyty, stosownie do decyzyi Władz wyższych wydawanemi będą. Urzędnicy wzmiankowani więc po powzięciu wiadomości, ile i dla kogo świadectw iest przygotowanych; pieniądze zebrać, i przy odesłaniu Wykazów Lit: *C*, z dowodami i Xięgą ludności (co wszystko przez odesłanie na Pocztę zaraz po ukończeniu spisu ułatwić należy) i pieniądze za świadectwa do Bióra Kommissyi *franco* odsyłać maią; inaczéy nieotrzymaliby świadectw rzeczonych uwalniaiących spisowych niemi opatrzonych, teraz i na zawsze od stawania.

Swiadectwa te będą przesłane następnie przy zwrocie Wykazów Lit: *C*, i dowodów zatwierdzonych przed Superrewizyą, na ręce Kommissarzy Obwodowych, które to świadectwa wręczone Wóytom Gmin Wieyskich, tudzież Prezydentom i Burmistrzom Miast, stosownie do osnowy Art: 105. powyżéy iuż zamieszczonego w Aktach Urzędowych zatrzymane, a w mieysce ich Właścicielom kwity tylko przez pomienionych Urzędników wydane bydź winny.

Do takowych przepisów przez wyższe Władze Rządowe wskazanych, Wóyci Gmin, Prezydenci i Burmistrze Miast nayściśléy stosować się są obowiązani, pod zastrzeżoną ninieyszém surową odpowiedzialnością za przestąpienie onychże.

w Warszawie dnia 20 Mca Lutego 1826 roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński.

Filipecki Sekr: Jener:

Nro $\frac{3993}{1692}$. — Wydział Skarbowy, Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Przy Reskrypcie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z dnia 3. Stycznia r. b. Nro 54,015. otrzymane Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 9. Sierpnia 1825 r. Nro 6199. przepisuiące: ażeby klasztory Jałmużnicze, i Instytuta Miłosierdzia, podatek komsumcyiny od obiektów opłacie tegoż podatku ulegaiących stosownie do exystuiących ogólnych urządzeń, tak iak wszyscy inni mieszkańcy kraiu opłacały, i że bonifikacya tego podatku w téy tylko ilości po każdym skończonym kwartale przyznawaną i zwracaną im będzie, w iakiéy też klasztory i Instytuta podatek konsumcyiny, na zasadzie złożonych dowodów do Kass Skarbowych lub Administracyów komsumcyinych opłacą; Kommissya Woiewództwa Mazowieckiego ogłaszaiąc niniéyszém w całéy swéy osnowie iako to:

W Jmieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA Igo
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.
Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy: iż dotychczasowy sposób bonifikowania podatku konsumcyinego Klasztorom Jałmużniczym i Instytutom Miłosierdzia, w całym Kraiu Królestwa Polskiego nie iest iednostaynym; zważywszy daléy, że bonifikacya podatku o któréy rzecz, wynika z Konstytucyi z dnia 11. Kwietnia 1791 r, podług któréy podatek konsumcyiny w takiéy ilości bonifikowany bydź powinien, w iakiéy klasztory i Instytuta takowy do Kassy Skarbowéy wnoszą, a nawet i słuszność sama wymaga, aby Skarb to tylko bonifikował, ile też klasztory podatku do kassy opłacą; celem przeto uiednostaynienia zasady co do téy bonifikacyi, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z dnia 9. Czerwca r. b. Nro 30,587. Postanowiliśmy i stanowiemy co następuie:

Art: 1. Klasztory Jałmużnicze i Instytuta Miłosierdzia w Królestwie Polskiém, maiące prawo do bonifikacyi podatku konsumcyinego, w skutku Dekretu Króla Jmci Saskiego z d. 14 Lutego 1812 r. będą płacić poczynaiąc od d. 1 Stycznia 1826 podatek konsumcyiny od obiektów opłacie tegoż podatku ulegaiących, stosownie do exystuiących ogólnych urządzeń, tak iak wszyscy inni Mieszkańcy kraiu; bonifikacya zaś opłaconego przez nich podatku, w téy tylko ilości po skończonym kwartale przyznawaną i zwracaną im będzie, w iakiéy też klasztory i Instytuta podatek konsumcyiny istotnie na zasadzie zło-

żonych dowodów opłacili do Kass Skarbowych lub Administracyów konsumpcyinych, albo też do Kass Dzierżawców w zastępstwie Skarbu podatki te pobieraiących.

Art: 2. Bonifikacya opłaty podatku konsumpcyinego w sposobie poprzedzaiącym Artykułem przepisanym, Klasztorom Jałmużniczym i Instytutom Miłosierdzia przyznaną, ściągać się ma tylko iedynie do tych obiektów, które wyłącznie na spożycie tychże Klasztorów i Instytutów przeznaczone, i przez nich skonsumowane będą; za naymnieysze zatém przeciwko takowemu przepisowi dostrzeżone uchybienie, winny w Klasztorze do odpowiedzialności i kary pociągniętym zostanie.

Art: 3. Wykonanie tego naszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 9. Sierpnia 1823. roku.

Minister Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu (podpisano) X. X. Lubecki.

(podpisano) ZAJĄCZEK.
Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.
Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Udziela przytém dla wiadomości i zastosowania się Urzędom Skarbowym i stronom interessowanym następuiącą informacyą:

1. Co do Miast w których dochody konsumcyine przez Officyalistów Skarbowych są Administrowane:

Urząd konsumcyiny w Miastach w których znayduią się Klasztory i Instytuta prawo do bonifikacyi podatku konsumcyinego maiące, z powodu że Postanowienie powyższe z dniem 1. Stycznia r. b. w exekucyą wchodzi, począwszy od 1. Kwartału r. b. wraz z innemi regestrami odbierać będą książki podatkowe przez Kommissyą Woiewódzką zaparafowane, i do tych (które Klasztorom i Instytutom doręczane bydź winny) Urzędy wszelkie opłaty podatku konsumcyinego przez Klasztory uiszczane, zgodnie z Dziennikami i kontrollami wpisywać są obowiązane, a następnie po każdym skończonym kwartale, też książki wraz z Regestrami Kommissyi Woiewódzkiéy nadsełać: poczem dopiero odbierać będą upoważnienie, aby należność wyrachowaną i ustanowioną do zwrotu, Klasztorom i Instytutom wypłaciły i dowody z uskutecznionéy wypłaty iako to: Autoryzacye, książki podatkowe i kwity Klasztorów i Instytutów, Kas-

sie Głównéy Woiewódzkiéy w mieysce gotowizny przesyłały, która takowe przyiąć, przez przychód przeprowadzić, i następnie w wydatkach pod właściwym tytułem zamieścić iest obowiązaną.

2. Co do Miast w których dochody konsumcyine na nowy sposób są Administrowane:

Powinnością iest Administratorów również książki podatkowe, Klasztorom i Instytutom Prawo do bonifikacyi podatku konsumcyinego maiącym, bezzwłocznie wręczać, po każdym zaś skończonym kwartale, należność zwrócić się maiącego podatku z tychże książek obliczać, i takowe wraz z likwidacyami przypadaiącego do zwrotu podatku, Kommissyi Woiewódzkiéy przedstawić, na mocy których stosowna Authoryzacya do wypłacenia rzeczonego podatku do Administracyi udzieloną zostanie.

Przepisany ten sposób postępowania nie rozciąga się do Klasztorów w Stolicy, gdyż względem tych Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu oddzielne do Administracyi tuteyszéy dochodów Konsumcyinych wydała rozporządzenie.

3. Co do Miast gdzie dochody Konsumcyine w dzierżawie zostaią.

Gdy dzierżawcy maią obowiązek z kontraktu nie pobierania podatku Konsumcyinego od Klasztorów Jałmużniczych i Instytutów miłosierdzia; zaprowadzenie zatém kontrolli opłaconego podatku, i assygnowanie zwrotu mieysca mieć nie może.

Działo się w Warszawie dnia 21. Mca Stycznia 1826 roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki Sekr: Jener.*

Nro 6145. = Wydział Woyskowy.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Pragnąc wiedzieć o pobycie Bieńkowskiego byłego Ekonoma i Rządcy Dóbr Stanina, własnością Sukcessorów Szambelana Załuskiego będących, w Woiewództwie Podlaskiém położonych, zaleca Wóytom, Prezydentom i Burmistrzom Miast, aby o pobycie tegoż przekonali się, i o tém wiadomości właściwego Kommissarza uwiadomili.

Wóyci Gmin, Prezydenci i Burmistrze Miast, ściśle ninieyszemu poleceniu zadość uczynią, a Kommissarze Obwodowi skutku dopilnuią.

w Warszawie dnia 13 Mca Lutego 1826 r.

Radca Stanu Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki Sekr: Jener:*

DODATEK DRU-

DODATEK DRUGI DO NUMERU 522.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO.

w Warszawie dnia 27. Lutego 1826 r.

NRO 92,652. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W wykonaniu otrzymanych od Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi rozporządzeń z dnia 1 Października r. z. Nro $\frac{3448}{1222}$. i 28 Listopada r. z. Nro $\frac{4110}{861}$. podaie do wiadomości publicznéy Prawo Kryminalne o podpalaniu, na Seymie uchwalone, w słowach:

z Bożéy Łaski

MY ALEXANDER Iszy

Cesarz Wszech Rossyi Król Polski etc. etc. etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy, a mianowicie obywatelom Królestwa naszego Polskiego wiadomo czyniemy: iż izba Senatorska i izba Poselska stosownie do przedstawionego w imieniu naszém proiektu, i po wysłuchaniu mówców Rady Stanu i Kommissyów Seymowych, uchwaliły co następuie:

Zmiany Kodexu Kryminalnego Xięgi I. i II. o podpalaniu.

Artykuł 1.

Ktokolwiek rozmyślnie dopuszcza się podpalenia, skutkiem którego bez wpływu innéy przyczyny człowiek utracił życie, karze śmierci ulegnie, a to bez względu na wielkość szkody któraby z podpalenia wynikła.

Kara śmierci w takim przypadku ma bydź wykonywaną w samém mieyscu, ieżeli to iest Miastem, lub w Mieście naybliższém tego mieysca, w którém zbrodnia podpalenia dokonaną została.

Artykuł 2.

Każde rozmyślne podpalenie, ieżeli ogień podłożony zniszczy w części lub zupełnie cudze budynki lub budowlę poiedynczą, skład, rękodzielnią wodną lub lądową, warsztat, machinę; podpadnie karze warownego więzienia na całe życie.

Kara ta oprócz obostrzeń Artykułu 31 Kodexu karnego obiętych, może bydź przez następuiący sposób zaostrzona co do podpalaczów:

a, Skazany na więzienie warowne, może bydź przed odesłaniem go do warowni zatrzymany w więzieniu ciężkiém naybliższém mieysca popełnionéy zbrodni nay-więcéy przez Miesięcy sześć, w celu odprowadzenia go do mieysca popełnio-néy zbrodni w epokach wyrokiem wyznaczonych, dla odebrania publicznéy chło-sty, która na raz ieden nie może przenosić trzydziestu razów, i dla kilkokro-tnego ogłoszenia tamże treści wyroku.

b, Piętnowaniem w sposób Kodexem karnym przepisaném; zapadły wyrok w przy-padkach Artykułami 1 i 2. obiętych, oprócz ogłoszenia zwyczaynego, ogłasza-ny będzie w Gminie spełnionéy zbrodni i w mieyscu w którém zbrodniarz przemieszkiwał.

Artykuł 3.

Podpalacz swoiéy własności, gdy własność ta zabezpieczoną iest w Towarzystwie Ogniowém,podpada karze Art:187 188, 420, i 421. Kodexu karzącego obiętéy. Kara za takie podpalenie Art: 187. i 188. przepisana, zaostrzoną zawsze będzie podłóg Art: 35. Kodexu karzącego.

Artykuł 4.

Kara oznaczona Artykułem 384. powiększa się więzieniem ciężkiem od lat 3 do 6.

Artykuł 5.

Kara oznaczona Artykułem 385. powiększa się zamknięciem w domu Kary i Po-prawy od roku, do lat trzech.

Artykuł 6.

Wspólnicy i uczestnicy, tym samym karom ulegaią iak i sam podpalacz.

Artykuł 7.

Dopuszczaiący się pogróżek podpalenia, ieżeli iest kraiowcem, będzie po odbytéy karze od mieysca zagrożonego o mil 20 oddalony i pod dozór Policyiny oddany. Jeże-li nie iest kraiowcem, po odbytéy karze zbrodniarz za granicę ma bydź wyprowadzony.

Artykuł 8.

Ninieysze prawo prócz umieszczenia w Dziennikach, ogłaszane często będzie spo-sobem iaki Rząd przepisze.

Artykuł 9.

Zmiany te uchylaią moc obowiązuiącą Art: 143. 144. 145. 147. i 151. kięgi I, tu-dzież Art: 384 385 386 Księgi II.

Artykuł 10.

Inne przepisy Kodexu karzącego o podpaleniu ninieyszemi odmianami nie obięte, zostaią w swéy mocy.

Po rozważeniu ninieyszéy Uchwały, i po nadaniu iéy mocy prawa przez Sankcyą naszą Królewską, stosownie do Artykułu 150 Statutu Organicznego o reprezentacyi Narodowéy, zalecamy i rozkazuiemy: aby toż prawo stwierdzone wielką pieczęcią Stanu, umieszczone było w Dzienniku Praw i przesłane do Senatu, Rady Stanu, Kommissyów Rządowych i wszystkich władz kraiowych, w szczególności zaś zalecamy Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości prawo ninieysze iako maiące wszelką moc obowiązuiącą ogłosić.

Dan w Warszawie dnia 1/13. Czerwca 1825 r.

(podpisano) ALEXANDER przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Hrabia Stefan Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Zastępca Ministra Sprawiedliwości, Radca Stanu M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego, Szef Bióra *K. Hoffman.*

Ponieważ prawem dopiero ogłoszoném utrzymane zostały niektóre przepisy Prawa Kryminalnego na podpalaczy w roku 1818. na Seymie uchwalonego, Kommissya Woiewódzka takowe iako moc obowiązuiącą maiące, również tu do wiadomości podaie:

Artykuł 146.

IV. Jeżeli ogień nie wybuchnął lecz w nocy na takiem mieyscu podłożony był, zkąd za wybuchnięciem pożar łatwo szerzyć się mógł, albo ieżeli zachodziły okoliczności: iż życie ludzkie na niebezpieczeństwo oczywiste wystawione bydź mogło, zbrodniarz więzieniem ciężkiem od lat 3. do 10. ukaranym będzie.

Artykuł 148.

Palenie Lasów.

Kto złośliwym zamysłem przez pożar niszczy cudze lasy, więzieniem ciężkiem od lat 3 do 10. a gdyby wielka ztąd szkoda wynikła, więzieniem warownem od lat 10. do 15 ukaranym będzie.

Artykuł 149.

Palenie swéy własności.

Kto swą własność podpala, w zamiarze aby własność cudzą na niebezpieczeństwo pożaru i skutki szkodliwe wystawił, podług okoliczności w powyższych artykułach wytkniętych, karę tamże oznaczoną poniesie.

Artykuł 150.

Kto własność swoią podpala, nie w celu aby tym czynem cudzą na niebezpieczeństwo pochłonienia ogniem wystawił, lecz aby polegaiące na swéy podpalonéy własności trzeciéy osoby prawa nadwerężył, lub kogo w porozumienie czynu podpalenia wprawił; ten nie za podpalenie, lecz za oszustwo karanym bydź ma.

Artykuł 387.

Wzniecenie pożaru przez nieostrożność.

Kto drzewo lub inne łatwo zaymuiące się rzeczy w piecach, kominach lub na ogniskach do suszenia składa lub składać każe, i przez to pożar zrządza, zamknięciem w domu aresztu publicznego od dni 8. do Miesięcy 3. lub karą od 100. do 500. Złp: skaranym bydź ma.

Artykuł 388.

Téy saméy karze ulegaią ci, co z otwartém światłem po stodołach, stayniach, albo po innych składach drzewa, węgli, słomy, siana, lub innych rzeczy łatwemu i prędkiemu zaięciu się podległych chodzą lub chodzić każą, i przez to pożar zrządzaią.

Artykuł 389.

Równie i ci co w mieyscach dopiero wspomnionych tytuń paląc, pożaru staią się przyczyną.

Artykuł 390.

Kto w blizkości budynków, składów iakichkolwiek, blizko pól na których zboże stoi, ogień rozłoży lub rozłożyć każe, albo ogień w lesie rozłożony nie ugasiwszy, odstępuie, a tym sposobem pożaru staie się przyczyną, poniesie też samą wyż w Artykule 387 oznaczoną karę.

Artykuł 391.

Kto po wsiach, po lasach, lub pomiędzy budynki drewniane z pochodniami chodzi lub ieździ, i tym sposobem pożar wznieca, takieyże saméy podlega karze.

Artykuł 392.

To samo ma się rozumieć o tych wszystkich, którzy przy gołém świetle len lub konopie trąc, w blizkości budynków strzelaiąc, ognie sztuczne zapalaiąc, i tym podobnemi czyny lub opuszczeniami przez zaniedbanie należytéy uwagi, pożar wzniecaią.

Aby zaś każdy z mieszkańców miał dokładną wiadomość iak są ostre kary więzienia warownego, ciężkiego, Kommissya Woiewódzka zamieszcza Artykuły rzeczonego prawa następuiące:

Artykuł 31.

Kara więzienia warownego.

Skazani na więzienie warowne, będą mieć głowy ogolone, nosić maią ciężkie kaydany, do taczek przykuci, pod czas roboty w ohydne ubiory przybrani, dwa dni ciepłą lecz nie mięsną potrawą, a trzeci dzień chlebem i wodą żywieni będą, łoże mieć maią z samych tarcic bez żadnego posłania, i użyci bydź powinni do prac nayprzykrzeyszych zewnętrznych lub wewnętrznych, ile ich stan zdrowia i sił dozwoli.

Artykuł 32.

Kara więzienia ciężkiego.

Skazani na zamknięcie w więzieniu ciężkiem, nosić będą na nogach mniey ciężkie kaydany, ubiory proste ile bydź może iednostayne, żywieni będą raz ieden na dzień ciepłą lecz nie mięsną potrawą, a raz w tydzień to iest dzień Piątkowy chlebem i wodą; łoże mieć będą na słomie bez żadnego innego posłania, i użyci bydź maią do prac zewnętrznych lub wewnętrznych ile ich stan zdrowia i sił dozwoli.

Artykuł 33.

O robotach kobiet.

Kobiety maią bydź także używane do prac, nietylko wewnętrznych ale i zewnętrznych, siłom ich płci odpowiadaiących, lecz osobno od mężczyzn, i ze wszelką przeciw zgorszeniu ostróżnością.

Artykuł 37.

Piętnowanie.

Piętnowanie ma bydź uskuteczniane na lewéy łopatce skazanego literą P. to iest w Polsce, i literą początkową mieysca Sądu wyrok wykonywaiącego; zaostrzenie to tak na cudzoziemcach iako i na kraiowych płci oboiéy tam tylko ma mieysce, gdzie prawem wyraźnie iest przepisane.

Nakoniec gdy wedle uchwalonego na Seymie w roku zeszłym Kryminalnego Prawa na początku zamieszczonego Art: 3. uznany iest za oszusta ten, kto własność swoią w Towarzystwie Ogniowém zabezpieczoną podpala; Kommissya Woiewódzka podaie do powszechnéy wiadomości cytowane témże prawem Artykuły poprzedniego prawa, to iest:

Artykuł 420.

Kto w przypadkach Art: 186 księgi I. wyliczonych, oszustwem lub fałszem szkodę 1000 Złp: nie przechodzącą zrządził, a uszkodzonego z maiątku nie wyzuł, zamknię-

ciem w domu poprawy od roku iednego do lat 3 karany będzie, iak skoro szkodę 200. Złp: przenoszącą oszustwem lub fałszem wyrządził. Która to kara ieżeli oszust lub fałszerz krzywo przysiągł, podług Art: 187. Księgi I. ninieyszego prawa wymierzona bydź winna.

Artykuł 421.

Jeżeli mnieyszą od Złp: 200. szkodę albo żadnéy nie uczynił, na zamknięcie w domu Poprawy od Miesięcy 3 do roku iednego, a w miarę łagodzących okoliczności, od dni 8. do Miesięcy 3. zasłużył; ieżeli iednak krzywo przysiągł, kara Art: 187 księgi I. ninieyszego prawa przepisana, ma mieysce.

Wóyci Gmin, Prezydenci i Burmistrze Miast, ninieysze rozporządzenie obowiązani w całéy obszerności zebranym mieszkańcom odczytywać corocznie w iednym z pierwszych dni 1ociu Kwietnia, i protokół na dowód ogłoszenia spisany, Kommissarzom Obwodowym odsyłać. Niezawodne doyście przepisów tych do wiadomości każdego z mieszkańców potrzebném iest, aby, ieżeli skłonnych do popełnienia zbrodni lub występku podpalenia, powinność każdego człowieka nienaruszania cudzéy własności od wykonania tychże zbrodni odwieśdź nie może, postanowione tym prawem kary onegoż odstręczyły. w Warszawie dnia 31 Stycznia 1826 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jener:*

Nro $\frac{13052}{1364}$. — Wydział Administracyiny.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Przy Reskrypcie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 22. m. i r. b. Nro 400. nadesłany Uniwersał Zgromadzenie Gminne, składaiące się z Powiatów: Warszawskiego, Błońskiego i Czerskiego, na dzień 17. Miesiąca Marca r. b. zwołniący, podaie Kommissya Woiewódzka do publicznéy wiadomości, iak następuie:

w Jmieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA Igo

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy.

Z przepisu Artykułu 120. Ustawy Konstytucyinéy, przypada w tym czasie zmiana téy trzeciéy części Posłów i Deputowanych, któréy wybór w roku 1820. nastąpił, a

która przeto lat sześć swego urzędowania w roku bieżącym w Miesiącu Marcu ukończa, w tymże samym czasie przypada wybór Radców Woiewódzkich w mieysce teraźnieyszych, dwuletnie swe Urzędowanie z dniem 14. Kwietnia t. r. kończących; a zatém w moc upoważnienia przez Nayiaśnieyszego Pana Dekretem w dniu $\frac{12}{24}$. Stycznia r. b. wydanym, nam udzielonego; nakazuiemy ninieyszém listem zwołuiącym, aby z Oddziału I. Zgromadzeń Gminnych, Obywatele Okręgu Gminnego Warszawskiego, składaiącego się z Powiatów: Warszawskiego, Błońskiego i Czerskiego prawo głosowania maiący, na dzień 17. Miesiąca Marca 1826 r. w Mieście Warszawie w mieyscu przez Kommissyą Woiewódzką oznaczoném, na Zgromadzenie Gminne zebrali się.

Po dopełnieniu przepisów w Artykułach od 47. do 56. Statutu Organicznego o Reprezentacyi Narodowéy z dnia $\frac{\text{19 Listopada}}{\text{1 Grudnia}}$ 1815 roku zawartych.

Pierwszą czynnością Zgromadzonych Obywateli będzie wybrać iednego Członka do Rady Woiewódzkiéy.

Drugą ułożyć dodatkowy spis Kandydatów na Urzędy Administracyine i Sądowe, iak to mieć chcą Artykuły 64. 65 i 67. wzwyż przytoczonego Statutu Organicznego.

Zgromadzenie Gminne dłużéy trwać nie może nad dni sześć.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 7. Lutego 1826 r.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi (podpisano) T. Mostowski.

(podpisano) Zaiączek.

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady (podpisano) Kossecki.

(L.S.)

Zgodność poświadczam
Sekretarz Jlny w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podpisano) *Aug: Karski.*

Zawiadamia zarazem Kommissya Woiewódzka: iż mieysce na obrady tegoż Zgromadzenia, przeznaczone iest w Warszawie w Sali Konserwatorium Muzycznego na Krakowskiém Przedmieściu, gdzie dawniéy był Kościół Panien Bernardynek.

Wóyci Gmin, Burmistrze i Prezydenci Miast, dopełnić maią w zwykłym sposobie ogłoszenia, i że się tak stało, przed właściwym Kommissarzem Obwodu udowodnić.

w Warszawie dnia 23 Mca Lutego 1826 r.

Radca Stanu Prezes Kommissyi
R. Rembieliński.

Filipecki Sekr: Jener:

Nro $\frac{74}{12}$. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCYA SKARBOWA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Lubo Prawo Seymowe o opłatach stęplowych wyraźnie postanowiło w Artykule 2. iż do wszelkich czynności i układów w prywatnym interessie zachodzących, powinien bydź używanym papier stęplowany; kiedy iednak zachodziła wątpliwość w tém względzie: czyli Protokóły deklaracyine, lub kwalifikacyine przedugodnie o dzierżawę Dóbr Rządowych sporządzane, należy pisać na papierze stęplowanym, Kommissya Woiewódzka zatym dla właściwego stosowania się podaie ninieyszym do wiadomości publicznéy: iż w rozwiązaniu powyższéy wątpliwości, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu Reskryptem swoim z dnia 20. Grudnia r. z. Nro 82699. oświadczyła: że Protokóły w mowie będące, podobnie iak deklaracye o osiągnięcie dzierżawy dóbr Rządowych składane, w każdym razie maiąc na celu interes prywatnéy osoby o dzierżawę dóbr Rządowych ubiegaiącéy się, w żadnym przypadku niemogłyby bydź uważane za czynność z Urzędu, iakiemi są korrespondencye pomiędzy samemi Władzami Rządowemi, od użycia Stępla § 20. litera *b*, wyłączone. — Ze zaś protokóły przedugodnie z Interessantami spisywane, innéy są natury od deklaracyów, celem osiągnienia dzierżawy i rezolucyi przez proste podanie składanych, które w myśl Art: 7. Litt: *a*, ustawy stęplowéy użyciu Stępla szacunkowego ulegaią; przeto protokóły takowe, stosownie do przepisów § 5. rzeczonéy ustawy, na stęplu zwyczaynym ceny groszy polskich dziesięć spisywane bydź powinny.

Działo się w Warszawie dnia 9 Mca Stycznia 1826 roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki Sekr: Jener:*

NRO $\frac{51179}{86356}$. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCYA SKARBOWA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Ponieważ Woyciech Piotrowski, poprzednio w Wólce pod Warszawą mieszkaiący, uszedł ztamtąd potaiemnie i pobyt iego na teraz wiadomym nie iest; poleca Wóytom i Burmistrzom, ażeby wspomnionego w Gminach swych iak nayściśléy śledzili, od wyśledzonego zaś należność wpisu Złp: 75. ściągnąwszy, do Kontrolli Skarbowéy przy Sądach Woiewództwa Mazowieckiego odesłali. Jaki bowiem skutek ninieysze śledztwo odniesie, Kommissya Woiewódzka stosownych rapportów w przeciągu dni 30. oczekuie. Działo się w Warszawie dnia 25. Mca Stycznia 1826 roku.

Radca Stanu Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki Sekr: Jner:*

DODATEK TRZE-

DODATEK TRZECI DO NUMERU 522.
DZIENNIKA URZĘDOWEGO.
w Warszawie dnia 27. Lutego 1826. roku.

Nro $\frac{8461}{758}$. — Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Na mocy upoważnienia Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego, podaie do publicznéy wiadomości, iż w dniu 21. Marca r. b. na gruncie wsi Klembowa, przed Kommissarzem w Obwód Stanisławowski delegowanym, odbywać się będzie plus-licytacya sprzedaży materyałów z starego Kościoła, we wsi rzeczonéy rozebrać się maiącego, którego to Kościoła materyały urzędownie na Summę Złp: 305. oszacowane zostały, od téy więc summy plus-licytacya rozpoczętą będzie. Wzywa chęć maiących nabycia materyałów z pomienionego Kościoła, aby w terminie oznaczonym, za poprzedniém zaopatrzeniem się w Vadium Złp: 75. zgłosić się chcieli. Warunki do plus-licytacyi znayduią się w Biórze Kommissarza Obwodu Stanisławowskiego w Mieście Mińsku, które na żądanie chęć maiącego licytowania, każdego dnia okazane bydź mogą.

w Warszawie dnia 22. Mca Lutego 1826 roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
R. Rembielinski. *Filipecki Sekr: Jener:*

Nro $\frac{4274}{348}$. — Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaie do publicznéy wiadomości, że w Biórze Kommissarza Obwodu Kuiawskiego w Mieście Włocławku na dniu 16. Marca r. b. odbędzie się minus-licytacya, na dokończenie reperacyi Kościoła Parafialnego we wsi prywatnéy Siniarzewie, któreyto reparacyi koszta Anszlagiem wyrachowane, Summę Złp: 2896. wynoszą. Każdy zatém chęć podięcia się takowéy Entrepryzy maiący, w terminie naznaczonym zgłosić się zechce do Kommissarza Obwodu rzeczonego, za poprzedniém zaopatrzeniem się w Vadium $\frac{1}{4}$ części Summy Anszlagowéy wyrównywaiące, lub w inną iakową porękę żadnemu powątpiewaniu nie ulegaiącą, gdzie zarazem Anszlagi wymienionéy budowli, oraz warunki do minus-licytacyi przeyrzeć będzie mógł.

w Warszawie dnia 7. Mca Lutego 1826 roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
R. Rembielinski, *Filipecki Sekr: Jener:*

Nro 12,954. — Wydział Woyskowy.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Umieściwszy dla powszechnéy wiadomości w Dzienniku Urzędowym w Nrze 418. Nazwiska Obywateli dopełniaiących w roku 1823. zatrudnień delegowanych przy Spisie Woyskowym, przystępuie następnie do podania tych Obywateli, którzy w roku 1824 i 1825. podobnéż zatrudnienia na siebie przyięli i takowemi są:

w Obwodzie Warszawskim: WW. Jan Stencel, Dominik Bakałowicz, Alexander Ryx, Ludwik Roszkowski.

w Obwodzie Gostyńskim: WW. Senforyan Trzciński, Łącki z Wychonia, Józef Zaborowski, Walery Byszewski.

w Obwodzie Rawskim: WW. Józef Pruski, Andrzéy Marszewski, Felix Górski.

w Obwodzie Łęczyckim: WW. Roch Goczałkowski, Konstanty Bagiński, Dąbrowski z Skotnik.

w Obwodzie Stanisławowskim: W. Stanisław Domański.

w Obwodzie Kujawskim: P. Szyszewski z Miasta Kowala.

Mozolność zatrudnień przy czynności Spisu Woyskowego przez Obywateli wyż wspomnionych z oderwaniem się na czas od gospodarstwa dopełniona, godłem iest poświęcenia Obywatelskiego, które nietylko dla nich staie się miłą pamiątką, ale i dla współ-obywateli niemniéy iest dowodem gorliwości w usłudze publicznéy.

Kommissya Woiewódzka podaiąc dowody te poświęcenia się przez Dziennik Urzędowy do publicznéy wiadomości, dodaie: że WW. Stencel, Goczałkowski, Pruski, Domański i Syszewski, przez poświęcenie się zatrudnieniom w obudwu wyż wspomnionych latach, na szczególną zaletę zasłużyli.

w Warszawie dnia 22 Mca Lutego 1826 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jener:*

Nro 6140. = Wydział Woyskowy.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Zamieszczaiąc poniżéy opisy zbiegłych w czasie transportu z Wolnego Miasta Krakowa, Michała Trąbki Dezertera i Jana Rożek spisowego, poleca Wóytom, Prezydentom i Burmistrzom Miast, aby w Gminach swych iak nayściśleysze śledztwo dopełnili, wyśle-

dzonych poymali, i do właściwego Kommissarza pod strażą dostawili, zkąd następnie Kommendantowi Zandarmeryi oddanemi bydź maią.

Wóyci Gmin, Prezydenci i Burmistrze Miast, ściśle ninieyszemu poleceniu zadość uczynią, a Kommissarze Obwodowi skutku dopilnuią.

w Warszawie dnia 13. Mca Lutego 1826 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński.

Filipecki Sekr: Jener:

Rysopis.

Jan Rożek, rodem z wsi Woyciechowa z Państwa Dobiesławic, bezżenny, katolik, wzrostu dość dobrego, wysmukły, twarzy chuderlawéy, nosa pociągłego, oczu i włosów ciemnych, z zatrudnienia służący rolniczy; w czasie ucieczki miał na sobie spodnie płócienne, koszulę i górnicę płócienną, na téy szaraczkowy płaszcz sukienny z ordynaryinego sukna, furażerkę granatową sukienną, pas rzemienny z kółeczkami.

Michał Trąbka, wzrostu nizkiego, rodem z starego Modlina, lat 36. maiący, katolik, stanu wolnego, twarzy okrągłéy, nosa małego zadartego, w czasie ucieczki miał na sobie koszulę brudną płócienną, kamizelkę sukienną piaskową, tudzież pantaliony, szpencer stary granatowy i takąż furażerkę, buty przechodzone.

Nro $\frac{3236}{260}$. — Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Powtórnie podaie do publiczney wiadomości: że w Biórze Kommissarza Obwodu Łęczyckiego w Mieście Łęczycy, w dniu 16. Marca r. b. odbędzie się minus licytacya na reperacyą Kościoła, Dzwonnicy, Kośnicy i oparkanienia Cmentarza we wsi Siedlcu, których to budowli koszta anszlagami wyrachowane, Summę Złł: 5398 gr: 6. wynoszą. Każdy zatém chęć podięcia się takowéy Entrepryzy maiący, w terminie naznaczonym zgłosić się zechce do Kommissarza Obwodu rzeczonego, za poprzednim iednak zaopatrzeniem się w Vadium $\frac{1}{4}$ części Summy anszlagowéy wyrównywaiące, lub w inną iakową porękę żadnemu powątpiewaniu nieulegaiącą; gdzie zarazem Anszlagi i Rysunki wymienionych budowli, oraz warunki do minus licytacyi przeyrzeć będzie mógł. w Warszawie dnia 7. Mca Lutego 1826 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński.

Filipecki, Sekr: Jener:

DYREKCYA JENERALNA STAD i STACYI STADNYCH KROLESTWA POLSKIEGO.

Podaie do wiadomości publiczney: iż w celu ułatwienia Obywatelom i Mieszkańcom Królestwa Polskiego sposobności korzystania z zakładu Stada Królewskiego, przeznaczonego w tym kraiu do rozkrzewienia dobrego rodu koni, ustanowione zostały na rok bieżący Stacye Stadne zaopatrzone w ogiery prowincyonalne, w mieyscach następuiących:

1. w Mieście Janowie Woiewództwie Podlaskiém . . .	Ogierów	15.
2. w Wsi Rządowéy Strzale pod Siedlcami w témże Wdztwie	—	6.
3. w Wsi Willanowie pod Warszawą Wdztwie Mazowieckiém	—	12.
4. w Mieście Krośniewicach w témże Woiewództwie . .	—	12.
5. w Mieście Sieradzu Woiewództwie Kaliskiém . . .	—	12.
6. w Mieście Pińczowie Woiewództwie Krakowskiém .	—	12.
7. w Wsi Rządowéy Mirowie Wdztwie Sandomierskiém	—	9.
8. w Mieście Hrubieszowie Woiewództwie Lubelskiém .	—	12.
9. w Mieście Seynach Woiewództwie Augustowskiém .	—	12.
10. w Mieście Lipnie Woiewództwie Płockiém	—	6.

Stacye powyższe otwartemi zostaną z dniem 1. Marca, i trwać będą do końca Miesiąca Czerwca r. b.

W tym przeciągu czasu wolno iest każdemu z mieszkańców kraiowych do każdéy z wyszczególnionych powyżéy Stacyi Stadnych, podług tego iak komu dogodniéy i bliżéy, prowadzić klacze swoie do wydania dobrego rodu uzdolnione. — Instrukcyą dozoruiącym nad Stacyami przepisaną, zaleconém zostało stosowanie się w wyborze ogierów ile tego oznaczona dla każdego liczba klaczy dozwoli, do życzenia właścicieli, oraz iak nayściśleysze zachowanie koleynego porządku w stanowieniu, względem którego taż Instrukcya i przepisane Urządzenia obeymuią równie prawidła i szczegółowe zastrzeżenia o iakowych każdy Interessent na mieyscu potrzebną informacyą poweźmie.

Opłata od stanowienia każdéy klaczy, pobierana będzie na rzecz Skarbu publicznego w téy saméy ilości iak w roku zeszłym, to iest:

Od ogierów celnych	po Złł:	18.
Od ogierów I. Klassy . . .	—	9.
Od ogierów II. Klassy . . .	—	6.
Od ogierów III. Klassy . . .	—	3.

Kwity z opłat takowych do Kassy Stacyjnéy wnosić się maiących, wydawane będą przez Podkoniuszych nad Stacyami dozoruiących.

Każda klacz z którą właściciel osobiście nie przybędzie, zaopatrzona bydź powinna w świadectwo podpisem iego stwierdzone.

w Warszawie dnia 8. Lutego 1826 roku.

Wielki Koniuszy Korony, Prezes ALEXANDER Hr: POTOCKI.

Sekretarz Jeneralny, *Dulewski.*

Listy Gończe.

Sąd Policyi Poprawczéy Wydziału Radomskiego.

Wzywa wszelkie Władze nad bezpieczeństwem publicznem czuwaiące, iżby Kwiatkowskiego z imienia niewiadomego, o zbrodnią kradzieży obwinionego, śledziły, a w razie dostrzeżenia, uiętego, nam pod ścisłą strażą odstawić raczyły. Rysopis iego iest następuiący: Kwiatkowski z imienia niewiadomy, mieniący się bydź konowałem z Maciejowic, wzrostu iest wysokiego, łysy, na głowie, wąsach i fawory tach rudo zarastaiący, nosa miernego; ubrany był w siwą sukmanę i czapkę z siwego barana.

Radom dnia 7 Lutego 1826 r. Bogowolski.

Sąd Policyi Poprawczéy Wydziału Bialskiego.

Wzywa wszelkie Władze tak Cywilne iako też Woyskowe, do których przestrzeganie publicznego porządku należy, aby na Leybę Jankielowicza Szczupak, o kradzież obwinionego, z Miasta Sławatycz przed Inkwizycyą zbiegłego, baczne dały oko i dostrzeżonego pod ścisłą strażą do Sądu ninieyszego odstawić rozkazały. W tém celu domieszcza się następuiący rysopis: Leybko Jankielowicz Szczupak, urodzony w Orle kraiu Rossyiskim, ma lat 48. iest wzrostu śrzedniego, krępy, twarzy okrągłéy czerwonéy, nosa ściągłego, włosów rudych, brody czerwonéy.

w Biały dnia 8 Lutego 1826 r. Kostecki Podsędek Krym:

OBWIESZCZENIA.

Burmistrz Miasta Inowłodza w Obwodzie Rawskim Wdztwie Mazowieckiém.

Gdy dotychczasowa dzierżawa ogrodów i łąk, tudzież obsianych na zimę zbożem gruntów, własnością Kassy Mieyskiéy tuteyszéy będących, z dniem ostatnim Czerwca r. b. expiruie, oznaczaiąc przeto na dzień 15. Mca Marca r. b. na godzinę 9. zrana ter-

min licytacyiny do nowego na lat 6. następuiących, pomienionych ogrodów, łąk i gruntów wydzierżawienia; wzywa chęć licytowania maiących, ażeby się w terminie tym w Biórze Burmistrza Miasta Inowłodza zgłosili, gdzie o warunkach przedlicytacyinych każdego czasu informacya udzieloną zostanie.

w Inowłodzu dnia 13. Lutego 1826 r. Wapniewski.

Podpisany komornik przy IV. Wydziale Sądu Pokoiu Powiatu i Miata Warszawy do Liczby 8389. dnia 18 Października 1817 r. nominowany,, w celu uwolnienia siębie od obowiązków Komornika i uzyskania dymissyi, na skutek Reskryptu Wysokiéy Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości do Liczby 6283. z dnia 18 Czerwca 1823 roku, wzywa strony interessowane: ażeby po Akta lub wyexekwowane pieniądze wprost do podpisanego każdego dnia z rana od godziny 8 do 12. z południa od godziny 2 do 6. w mieszkaniu przy ulicy Nowolipie Nro $24\frac{12}{13}$, zgłaszali się, gdyż w razie niezgłoszenia się, po upłynionych 3. miesiącach od daty obwieszczenia, z pretensyami swemi na zawsze prekludowani zostaną, i podpisany nietylko żądaną dymissyą otrzyma, lecz i o wymazanie kaucyi w Summie 6000 Złp: za sobą samym na nieruchomości tu w Warszawie pod Nro $24\frac{12}{13}$. zapisanéy, uczyni wniosek do Prześwietnego Trybunału.

w Warszawie dnia 22. Lutego 1826 roku.

Woyciech Ruciński K. S.

Gdy przez śmierć Hilarego Warpechowskiego współ-właściciela domu Nro 1895. w Warszawie przy ulicy Przyrynek stoiącego, na dniu 18. Czerwca r. 1820. nastąpioną, otworzył się spadek; przeto na skutek prawa Seymowego o hypotekach z roku 1818. w Arty: 125. postanowionego, wyznacza się termin roczny na dzień 18. Września roku 1826. o godzinie 3. popołuduiu, w kancellaryi hypoteczněy Woiewództwa Mazowieckiego, a to w celu przepisania tytułu własności; wzywaiąc wszystkich interessantów, aby w terminie tym z prawami swemi osobiście lub przez swych specyalnych plenipotentów stawili się.

w Warszawie dnia 23. Sierpnia 1825 r.

(podpisano) Tomasz Rudnicki Regent.

Gdy przez śmierć JW. Jmci Xiędza Felixa Lewińskiego, Biskupa Podlaskiego, Senatora Królestwa Polskiego, Kawalera Orderu Sgo Stanisława, dziedzica Dóbr Swięte z przyległościami, w Powiecie Radzieiowskim, Woiewództwie Mazowieckiém położonych, w dniu 5. Kwietnia 1825 r. nastąpioną, spadek się otworzył; przeto względem

przepisania tytułu własności tych dóbr, w myśl Art: 127. i następnych prawa hypotecznego, wyznacza się termin na dzień 12. Sierpnia 1826 r. na godzinę 10. z rana w Kancellaryi hypoteczney Województwa Mazowieckiego.

Warszawa dnia 8. Sierpnia 1825 r.

Wincenty Ostrowski R. W. M.

Gdy przez śmierć Franciszki Jaroszewskiey wierzycielki kapitału 6000. Złp: z procentem po $\frac{5}{100}$. na Dobrach Byszewo z przyległościami, w Powiecie Brzezińskim, Województwie Mazowieckiém leżących, zahypotekowanego, w dniu 27. Sierpnia 1822 r. nastąpioną, spadek się otworzył; przeto w myśl Art: 127. i następnych Prawa Seymowego o hypotekach, wyznacza się termin względem przepisania takowego na dzień 20. Listopada 1826 r. na godzinę 10. z rana, w kancellaryi hypoteczney Województwa Mazowieckiego. Warszawa dnia 16 Listopada 1825 r. Ostrowski Rejent W. M.

W skutek Wyroku Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Mazowieckiego, pod dniem 11. Lipca r. z. 1825. między Joanną z Noakow Edwarda Ludwika małżonką, w assystencyi męża swego czyniącą, a Henrykiem Noak oycem i opiekunem nieletniego syna swego Karola Noak w imieniu tegoż i swém czyniącym zapadłego, dział maiątku i sprzedaż nieruchomości mianowicie domu Nro 2691 w Warszawie, tudzież karczmy we wsi Ząbkach, Obwodzie Warszawskim, Województwie Mazowieckiém położonych należącego; wiadomo się czyni: iż wyż wyrażone nieruchomości to iest: dom w Warszawie przy ulicy Bednarskiey i Furmańskiey pod Nro 2691. na gruncie czynszowym, niemniey karczma we wsi Ząbkach, Obwodzie iak wyżey, także na gruncie czynszowym exystuiąca; sprzedane będą przed W. Korzybskim Assessorem Trybunału Cywilnego Województwa Mazowieckiego iako delegowanym, przez publiczną licytacyą w mieyscu posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie przy ulicy Długiey pod liczbą 549. w Officynie Pałacu Krasińskich zwanego, odbydź się maiącą w dniu 22 Marca r. b. 1826. o godzinie 4. z południa, iako w terminie do ostatecznego przysądzenia przez pomienionego delegowanego oznaczonym. Relacya biegłych przysięgłych Wyrokiem Trybunału pod dniem 5. Grudnia r. z. 1825. zapadłym sądownie potwierdzona. Zbiór objaśnień i warunki licytacyi, każdego czasu u Wgo Greffkowicza Pisarza Trybunału w mieyscu posiedzeń tegoż Sądu, i u Patrona Szypnickiego sprzedaż ninieyszą popieraiącego przeyrzane bydź mogą. Licytacya zacznie się co do domu od Summy Złp: 44,474. gr: 1½. przez taxę Sądownie potwierdzoną ustanowioney; co zaś

do karczmy od Summy Złp: 5500. w terminie przygotowawczego przysądzenia postąpioney. w Warszawie dnia 26 Lutego 1826. r.

M. Szypnicki, Patron sprzedażą dyryguiący.

W skutek Wyroków Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego, Wydziału II. między Sukcessorami niegdy Jakóba Kaczorowskiego, a mianowicie: Benedyktem Donei Szefem Bióra Kommissyi Rządowéy Woyny, iako Oycem i opiekunem nieletniego Wincentego Donei, z niegdy Maryanną z Kaczorowskich spłodzonego syna, przy ulicy S. Jańskiéy Nro 25. tudzież Piotrem Kaczorowskim tegoż nieletniego Wincentego Donei przydanym opiekunem, i w własném imieniu działaiącym, przy ulicy Skąpéy pod Nro 1964. w Warszawie mieszkaiącemi, oraz innemi współ-sukcessorami, w dniach 10 Grudnia 1822. 21 Kwietnia 1823. i 21 Października t. r. 1823 zapadłych, dział maiątku po tymże Jakóbie Kaczorowskim pozostałego, oraz oszacowanie i sprzedaż trzech Jatek Rzeźniczych przy ulicy Podwale pod Nro 504. nieruchomości sytuowanych, i liczbami szczegółowemi 36. 34 i 12. oznaczonych, postanawiaiących; niemniéy opinią Biegłych względnie niepodzielności w naturze, oraz taxę tychże iatek, a mianowicie: 1. pod liczbą 36. na Złp: 900., 2. pod liczbą 34. na Złp: 513., nakoniec 3. pod liczbą 12 rocznie na Złp: 513. wynalezioną zatwierdzonych. Jatki dopiero rzeczone, z których od każdéy szczegółowo czynsz roczny po Złp: 36. się opłaca, poiedynczo w drodze działów przez publiczną licytacyą przed delegowanym W. Uiazdowskim Sędzią Trybunału sprzedane zostaną. W któréy drodze termin do stanowczego przysądzenia na dzień 15 Lutego r. b. był wyznaczonym, któren ponieważ dla braku licytantów spełz bezskutecznie; więc nowy termin przez tegoż W. Sędziego delegowanego na dzień 10 Marca r. b. o godzinie 4. z południa, w mieyscu zwykłych posiedzeń Trybunału Wydziału II. w Warszawie przy ulicy Długiey pod Nro 549. wyznaczonym został; przeto chęć nabycia maiący, na takowy ninieyszém wzywaią się, z tym oznaymieniem: iż każdy do kupna konkuruiący Złp: 250. tytułem Vadii, zaś Złp: 120. tytułem kosztów sprzedaży od każdéy poiedynczéy Jatki, przed przystąpieniem do licytacyi złożyć obowiązany. Wreszcie warunki sprzedaży i zbiór objaśnień, złożone zostały w Biórze Pisarza Trybunału Wydziału II. W. Wóytowicza, przeyrzeć ie także można w Kancellaryi dyryguiącego tą sprzedażą Mecenasa Jzdebskiego, przy ulicy Freta pod Nro 255. mieszkaiącego.

Warszawa dnia 18. Lutego 1826 r. (podpisano) Jzdebski Mecenas.